

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/64/2019
Identifikačné číslo spisu:	6116010565
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6116010565.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvinenej A. X. pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2019 v Bratislave dovolanie obvinenej A. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. mája 2018, sp. zn. 4To/39/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej A. X. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 2. novembra 2017, sp. zn. 2T/48/2016 boli obvinení H. S., A. X. a R. R. uznaní za vinných z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe, že

obvinený H. S. dňa 19. novembra 2012 v Banskej Bystrici, Horná 1 v priestoroch Pošty 1 s Poštovou bankou a. s. Bratislava uzavrel návrh zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, pôžičku na bývanie vo výške 12 050 eur, kde v tom čase s ním prítomná obvinená A. X. v časti C „vlastník nehnuteľnosti“ návrhu zmluvy o úvere uviedla meno H. X., jej rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, číslo mobilného telefónu a adresu trvalého bydliska L. L., P. X., v časti podpis vlastníka nehnuteľnosti vyhotovila podpis H. X., hoci táto uzatvárania návrhu zmluvy o úvere účastná nebola, obžalovaná R. R., ako osoba oprávnená konať za Poštovú banku, umožnila takto získať úver osobám, ktoré nespĺňali podmienky na jeho poskytnutie, nepostupovala v zmysle bankou nastavených procesov pre sprostredkovanie bankových produktov a nevykonala identifikáciu a overenie identifikácie žiadateľa ako aj vlastníka nehnuteľnosti, za ich fyzickej prítomnosti predložením originálu dokladu totožnosti a vyhotovením kópie týchto dokladov, následne poskytnutý úver nebol riadne splácaný, čím vznikla Poštovej banke a. s. Bratislava, Dvořákovo nám. 4, IČO: 31 340 890, škoda v celkovej výške 11 809 eur.

Okresný súd uložil obvineným H. S., A. X. a R. R. podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. im súd výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák.

určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinení H. S., A. X. a R. R., boli zaviazaní nahradiť spoločne a nerozdielne spoločnosti Bencont Collection, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, škodu vo výške 10 078 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd poškodenú spoločnosť Bencont Collection, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali okresný prokurátor a všetci traja obvinení odvolania, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmal a následne, dňa 22. mája 2018, sp. zn. 4To/39/2018, podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné zamietol.

Dňa 10. mája 2019 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvinenej A. X. podané prostredníctvom jej obhajcu JUDr. Tomáša Suchého.

V podanom dovolaní obvinená uplatnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladajúci, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Namietala, že súd nesprávne kvalifikoval jej konanie, keďže z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa obvinená dopustila takého konania, ktoré by napĺňalo znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Trestnoprávnu zodpovednosť obvinenej by bolo možné vyvodzovať iba za predpokladu jej úmyselného konania smerujúceho k uzatvoreniu zmluvy o úvere. Právny názor o preukázaní vôľovej zložky k eventuálnemu úmyslu podľa § 15 písm. b/ Tr. zák. možno však vysloviť iba za predpokladu, že obvinená vedela o tom, že uvedením osobných údajov H. X. zaviazá ju ako spoludlžníka, keďže zavinenie je znakom subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu podvodu a je vybudované na zložke vedomostnej intelektuálnej/vôľovej. Obvinená bola zo strany spoluobvinenej R. ako zamestnankyne banky uvedená do omylu tým, že nebola riadne poučená a informovaná, že osoba vlastníka nehnuteľnosti sa neuvádza v žiadosti o schválenie úveru iba formálne z hľadiska druhej korešpondenčnej adresy, ale že osoba vlastníka nehnuteľnosti je spoludlžníkom. Obvinená tak údaje H. X. uviedla v dôsledku omylu a nemohlo ísť o zavinenie. Z uvedených dôvodov obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici i rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zrušil a vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadrili prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica a spoluobvinená R. R.. Prokurátor vo svojom vyjadrení poukázal na to, že obvinená do úverovej zmluvy uviedla nepravdivé údaje, mala možnosť sa s touto zmluvou oboznámiť, pri podpisovaní predložila občiansky preukaz osoby, ktorá tam nebola prítomná a túto úverovú zmluvu podpísala. Úmyselné konanie obvinenej bolo v konaní riadne preukázané, preto navrhol dovolanie obvinenej ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Spoluobvinená R. R. vo svojom vyjadrení uviedla, že sa stotožňuje s právnym názorom uvedeným v dovolaní, že skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 9. októbra 2019.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že

podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Obvinená ako dovolací dôvod uplatnila dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V zmysle tohto dovolacieho dôvodu obvinená namietala, že rozhodnutie oboch súdov je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, spochybňovala zistený skutkový stav veci, ako aj nepreukázanie subjektívnej stránky. Vzhľadom k námietkam obvinenej dovolací súd pokladá za potrebné poukázať na stanovisko Tpj 39/2010, podľa ktorého dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvinenej ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného v rozsudku okresného súdu, ako aj v napadnutom uznesení po objektívnej i subjektívnej stránke. V tomto smere námietky obvinenej nie sú opodstatnené. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obvinená spolu s ďalšími dvoma spoluobvinenými uviedli Poštovú banku, a.s. uvedením nepravdivých údajov v úverovej zmluve do omylu, čím spôsobili na jej majetku väčšiu škodu. Pokiaľ ide o zavinenie, obvinená konala v nepriamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. b/ Tr. zák., pretože vedela, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bola s možným následkom uzrozená.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvinenej A. X. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.